

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.90/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. október hó 6. napján tartott nyilvános ülésen kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. február 15. napján kihirdetett 10.B.64/2021/29. számú ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében megváltoztatja.

Terhelt1 I. rendű vádlottat 150 (egyszázötven) napi tétel – napi tételenként 2000 (kettőezer) forint – összesen 300.000 (háromszázezer) forint pénzbüntetésre is ítéli. E vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozata helyesen börtön, melynek próbaidejét 5 (öt) évre, Terhelt2 II. rendű vádlott szabadságvesztésének próbaidejét 4 (négy) évre súlyosítja.

A pénzbüntetést meg nem fizetése esetén napi tételenként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Terhelt2 II. rendű vádlott tartózkodási helye 2600 helység1, Vám utca 14., 8. emelet 3. ajtó.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. év február hó 15. napján kihirdetett 10.B.64/2021/29. számú ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat és (3) bekezdés], amiért őt 2 év – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház és amennyiben a szabadságvesztés végrehajtására sor kerül, úgy abból a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[2] Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat], amiért őt 1 év 10 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és amennyiben a szabadságvesztés végrehajtására sor kerül, úgy abból a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

[3] Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak bűnösségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében állapította meg [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat], amiért őket egyaránt 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön és amennyiben a szabadságvesztés végrehajtására sor kerül, úgy abból a vádlottak a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók legkorábban feltételes szabadságra.

[4] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidejére elrendelte valamennyi vádlott pártfogó felügyeletét.

[5] Rendelkezett a törvényszék Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról a szabadságvesztésbe, annak végrehajtásának esetére. Rögzítette azt is, hogy a felfüggesztett szabadságvesztéseket abban az esetben is végre kell hajtani, ha a vádlottak a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegik.

[6] A bíróság a vádlottakkal szemben különböző összegek tekintetében vagyonekobzást rendelt el és részben külön-külön, felmerülésük arányában, részben pedig egyetemlegesen kötelezte őket a bűnügyi költség viselésére.

[7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak terhére a büntetések súlyosítása céljából jelentett be fellebbezést. Terhelt1 I. r. vádlott és védője a jognyilatkozat megtételére biztosított három munkanap fenntartását követően nem jelentettek be fellebbezést; Terhelt2 II. r. vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vették. Az elsőfokú bíróság ítélete Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak vonatkozásában a 2022. év február hó 15. napján jogerőre emelkedett.

[8] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.176/2022/3. számú átiratában a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést mindkét vádlott tekintetében fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat alapvetően megtartotta, és nem vétett olyan

eljárási szabálysértést, amely az ítélet feltétlen hatályon kívül helyezését eredményezné. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben tartott előkészítő ülésen ismertette a Terhelt2 II. r. vádlott által bemutatott elterelésen való részvételtől szóló okiratot, a kórházl által kiállított emléklapot és a felnőttképzési szerződést. Ezzel kapcsolatban rámutatott, hogy az előkészítő ülés nem más, mint a nyilvános ülésnek az egyik formája, ahol csak korlátozott terjedelemben folytatható bizonyítás. Példaként hozta fel a fiatalkorúak ellen folytatott büntetőeljárást, amelyben a környezettanulmány, a pártfogó felügyelői vélemény és az összefoglaló pártfogó felügyelői vélemény ismertetésének van helye. Figyelemmel arra, hogy az egyéb iratok ismertetése az előkészítő ülésen lefolytatható korlátozott bizonyítási cselekmények között nincs nevesítve az eljárási törvényben, így az ügyészi álláspont szerint a fent megjelölt okiratok előkészítő ülésen történt ismertetésére az eljárási törvény rendelkezéseivel ellentétben került sor. Ugyanakkor azt is kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálható. Hivatkozott a Kúria BH. 2015. évi 30. számú eseti döntésére, amelynek értelmében a személyi körülmények tényei nem részei a tényállásnak. Ebből következően a tényálláshoz kötöttséget nem sérti, ha a másodfokú bíróság a személyi körülményeket Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában kiegészíti a terhelt elmeállapotára vonatkozó adatokkal, azzal, hogy az I. r. vádlott sem a bűncselekmény elkövetésének idején nem szenvedett, sem jelenleg nem szenved az elme működés olyan kóros állapotában, amely őt kizárta vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje, illetve, hogy e felismerésének megfelelően cselekedjék. A cselekmény idején rendszeres kábítószerfogyasztó volt, kábítószerfüggőnek azonban nem tekinthető. Egyebekben arra az álláspontra helyezkedett, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak bűnösségére és cselekményeik minősítése is törvényes, és az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett.

[9] A büntetés kiszabása körében a fellebbviteli főügyészség kiemelte, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elszaporodottságát is súlyosító körülményként kell figyelembe venni, miként azt is, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer-kereskedői tevékenységét az irányadó tényállás szerint huzamos időn keresztül, közel egy évig folytatta. Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában aláhúzta, hogy a kedvezőtlen előélete miatt súlytalanná válik az elsőfokú bíróságnak az a hivatkozása, hogy a terhelt a bűncselekményt fiatal felnőttként valósította meg. Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés Terhelt1 I. r. vádlottal szemben nem szolgálja a büntetési célokat, a próbaidőre felfüggesztett büntetés kimondottan súlytalan. Terhelt2 II. r. vádlottal szemben a büntetési célokat szintén kizárólag a végrehajtandó szabadságvesztés szolgálja megfelelően.

[10] Mindezek alapján a fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben lényegesebb hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki a másodfokú bíróság, ugyancsak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását kérte Terhelt2 II. r. vádlott tekintetében is, egyben indítványozta mindkét vádlottal szemben közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását. A Btk. 50. § (2) bekezdésének felhívásával szorgalmazta, hogy Terhelt1 I. r. vádlottal szemben pénzbüntetést is szabjon ki a másodfokú bíróság a törvény kötelező rendelkezése értelmében.

[11] A Fővárosi Ítéltábla a Be. 599. § (1) bekezdése alapján az ügyet nyilvános ülésen bírálta el, melyen Terhelt1 I. r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Rámutatott, hogy az azonos büntetési tétellel fenyegetett cselekmények között is hatalmas különbségek lehetnek és az I. r. vádlott magatartása a

kábítószer-kereskedői magatartások között egyáltalán nem minősíthető kirívónak, hiszen a legsúlyosabb részcsелеkmény esetében is mindössze 95.000 forintért adott el extasy tablettákat az I. r. terhelt Terhelt2 II. r. vádlottnak. Ezen felül pedig valamennyi részcsелеkménye meglehetősen kis mennyiségű anyagokra vonatkozott. Kiemelte, hogy a másodfokú bíróság – az ügyészi fellebbezésben foglaltakra figyelemmel – kizárólag a joghátrány tekintetében bírálhatja felül a törvényszék döntését. A védői álláspont szerint megalapozottan, törvényesen és méltányosan járt el az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában az enyhítő szakaszt alkalmazva, a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztéséről rendelkezett. A védő messzemenően osztotta azt az elsőbírói álláspontot, amely szerint a szabadságvesztés célja annak végrehajtása nélkül is elérhető, amelynek alátámasztására csatolta az iratokhoz a vádlott édesanyja által írt levelet, egy munkáltatói igazolást és a terheltől szóló alapítványi jellemzést. Kiemelte, hogy a bűncselekmény elkövetése óta az I. r. vádlott élete minden tekintetben pozitív irányba változott, múltjával és korábbi életével szakított, a bűncselekményekbe korábban is csak belesodródott.

[12] Terhelt1 I. r. vádlott a felszólalásában a személyi körülményeit illetően úgy nyilatkozott, hogy vállalkozóként burkolási munkákat végez, mely tevékenységből havonta 350.000 forint tiszta jövedelemre tesz szert. Az erről szóló dokumentumot csatolta az iratokhoz. Kifejtette, hogy a korábbi életvitelével szakított, kriminális kapcsolatait leépítette, megbánását fejezte ki a másodfokú bíróság előtt és hangsúlyozta, hogy vállalja tettének következményeit.

[13] Terhelt2 II. r. vádlott védője szintén az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a valóságos súlyuknak megfelelően értékelte a büntetés kiszabási körülményeket és helyesen döntött akkor is, amikor a II. r. vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazásával szabott ki végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést. Hangsúlyozta, hogy a vádlottnak állandó munkaviszonya van, melynek keretében a helységi kórházban dolgozik, emellett asztalosnak tanult és asztalos műhelyben is elhelyezkedett. A védő kiemelte még, hogy a II. r. vádlott az eljárás folyamán mindvégig beismerte a terhére rótt bűncselekményt, azonban magatartása nem a tipikus kábítószer-kereskedői magatartás volt. A végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása nemcsak indokolatlan, hanem kimondottan káros is lenne az olyan elkövetővel szemben, akinek az élete teljesen pozitív irányt vett.

[14] Terhelt2 II. r. vádlott a felszólalásában a személyi körülményeit illetően elmondta, hogy OKJ-s képzés keretében asztalos bizonyítványt szerzett és másodállásban asztalosként dolgozik. Okiratot csatolt arról, amely szerint a közelmúltban a munkavégzése során súlyos áramütést szenvedett, égési sérülései keletkeztek, de a komolyabb következmények jelen állás szerint elkerültek. Havonta mindegy 350-400.000 forint tiszta jövedelemmel rendelkezik.

[15] A vádlottak az utolsó szó jogán mindketten az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték.

[16] A súlyosítást célzó ügyészi fellebbezés mindkét vádlott tekintetében alapos.

[17] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezés elbírálását megelőzően a felülbírálat terjedelmének kérdésében foglalt állást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ellen kizárólag az ügyész jelentett be jogorvoslati nyilatkozatot a vádlottak terhére, a velük szemben kiszabott büntetés súlyosítása érdekében. Tekintettel arra, hogy a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján az ügyész kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte, ezért a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott terjedelmű. Az idézett törvényhely kimondja, hogy ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Jelen esetben az ügyész a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján kizárólag a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés mértékét sérelmezte, amelynek egyenes következménye, hogy a másodfokú felülbírálat terjedelme értelemszerűen korlátozott.

[18] Az időközben, 2022. év március hó 1. napjától hatályos Be. 590. § (5) bekezdésének rendelkezése értelmében a másodfokú bíróság korlátozott felülbírálat esetén az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírálja a) az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során vizsgálja, azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén aa) a 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni, ab) a 609. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül helyezni; b) a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni; c) a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezést; d) a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezését. Az új eljárásjogi rendelkezések értelmében vizsgálta a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét, amelyről megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta és eljárása során nem vétett olyan – fentebb megjelölt – abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet szükségszerű hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[19] Osztotta a másodfokú bíróság a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakat abban a tekintetben, hogy relatív eljárási szabálysértést valósított meg az elsőfokú bíróság, amikor az előkészítő ülésen okirati bizonyítékokat ismertetett, mert bizonyítás felvételének – erősen korlátozott kivételektől eltekintve – kizárólag tárgyaláson van helye. Az ismertetett okiratok ugyanakkor nem szorosan a tényálláshoz kötődnek, hiszen azok kivétel nélkül a vádlott személyi körülményeire vonatkoznak, ennél fogva olyan relatív eljárási szabálysértés valósult meg, amely az ügy érdemi megítélését egyáltalán nem befolyásolta. A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítva, ha a fellebbezést kizárólag az 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Jelen esetben a felülbírálat korlátozott volt az imént idézett törvényhely rendelkezései szerint.

[20] Helyesen hivatkozott a fellebbviteli főügyészség a Kúria által közzétett eseti döntésre (BH. 2015. évi 30. számú esti döntés), amely szerint a személyi körülményekre vonatkozó tények nem részei a tényállásnak, ezért a tényálláshoz kötöttséget nem sérti, ha a másodfokú bíróság a személyi körülményeket kiegészíti a terhelt elmeállapotára vonatkozó adatokkal.

[21] A bűncselekmény jellegére és az elkövetővel szemben alkalmazott joghátrány nemére és mértékére figyelemmel indokolt az elsőfokú bíróság ítéletének személyi részét

azzal kiegészíteni Terhelt1 I. r. vádlott vonatkozásában (elsőfokú ítélet [3] bekezdése), hogy a vádlott sem a bűncselekmény elkövetésének időpontjában nem szenvedett, és jelenleg sem szenved az elmeműködés olyan kóros állapotában, amely őt kizárta vagy akár csak korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje, illetve, hogy e felismerésnek megfelelően cselekedjék. Terhelt1 I. r. vádlott a bűncselekmény elkövetésének időpontjában rendszeres kábítószer-fogyasztó volt, kábítószerfüggőnek azonban nem tekinthető (A orvosszakértői intézetl által jegyzett igazságügyi-, elmeorvos szakértői vélemény).

[22] A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett az I. és II. r. vádlottak bűnösségére és a bűncselekményeik minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[23] Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen vette számba a vádlottak javára szóló enyhítő és a terhükre értékelendő súlyosító körülményeket. Ezek annyival egészítendők ki, hogy mindkét vádlott esetében további súlyosító körülmény a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények országos-és helyi szintű elszaporodottsága. Ugyancsak súlyosító körülmény, hogy Terhelt2 II. r. vádlott a kábítószer-kereskedői tevékenységét huzamosabb időn keresztül – egy évig – folytatta. Ez a megállapítás akkor is igaz, ha egyébként helytállóan rögzítette a Budapest Környéki Törvényszék, hogy a vádlottak által megvalósított bűncselekmény a kábítószer-kereskedői, forgalmazói magatartások között korántsem tekinthető kirívónak a mennyiségét illetően, hanem éppen ellenkezőleg, inkább a jelentős mennyiség alsó határához közelít. Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratában kifejtett azon állásponttal, amely szerint Terhelt1 I. r. vádlott kedvezőtlen előélete miatt súlytalanná válik az a körülmény, hogy a bűncselekményt fiatal felnőttként valósította meg. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy Terhelt1t korábban ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt marasztalta el a bíróság, amiért vele szemben 120.000 forint pénzbüntetést és 1 év – segédmotoros kerékpár kategóriára korlátozott – járművezetéstől eltiltást szabott ki. Ez a cselekmény sem jellegében, sem tárgyi súlyában és ennek megfelelően az alkalmazott joghátrány nemében sem hasonlítható össze a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekménnyel, azzal összevetve gyakorlatilag inkább súlytalannak mondható, így a vádlott büntetett előéletének jelentős súllyal történő értékelése a másodfokú bíróság álláspontja szerint sem indokolt.

[24] Az elsőfokú bíróság a túlsúlyban lévő enyhítő körülményekre és a vádlottak életszemléletében, életkörülményeiben bekövetkezett gyökeres változásokra tekintettel megalapozottan és indokoltan jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 82. § (2) bekezdésének b), illetve c) pontjai alapján lehetőséget látott az enyhítő szakasz alkalmazására és a törvényben előírtnál enyhébb tételkeretben határozta meg a vádlottak büntetését. Részletesen számot adott arról, hogy melyek voltak azok a körülmények, amelyek a fenti jogszabályhely alkalmazására indították. Ezek a körülmények az elsőfokú ítélet kihirdetése óta elmúlt közel nyolc hónapban tovább erősödtek és a másodfokú bíróság előtt is igazolást nyertek, ezért az ítéltábla az ügyészi állásponttal ellentétben nem látott lehetőséget végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazására a vádlottakkal szemben.

[25] Az ügyészi indítvánnyal egyetértve azonban mégis szükségesnek tartotta a kiszabott büntetések súlyosítását, mert úgy ítélte meg, hogy mindkét vádlott esetében további időre van szükség ahhoz, hogy bizonyítsák, esetükben a büntetés célja annak végrehajtása

nélkül is elérhető. Szintén a próbaidő tartamának súlyosítását indokolta az általuk elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, még abban az esetben is, hogy a törvényszék enyhítő szakaszt alkalmazott. Ezért tehát az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztésének próbaidejét 5 évre, míg Terhelt2 II. r. vádlott szabadságvesztésének próbaidejét 4 évre súlyosította a Btk. 85. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között.

[26] A Btk. 50. § (2) bekezdése értelmében, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak a kábítószer-kereskedői tevékenységüket haszonszerzés céljából folytatták és őket e bűncselekmény miatt a törvényszék határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélte. Ennélfogva amennyiben a pénzbüntetés kiszabásának feltételei velük szemben egyébként is fennállnak, az idézett törvényi rendelkezés alapján annak alkalmazása kötelező.

[27] A másodfokú bíróság egyetértve a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakra Terhelt1 I. r. vádlottat a Btk. 50. § (3) bekezdésében meghatározott napi tételes rendszer keretei között 150 napi tétel – napi tételenként 2.000 forint -, összesen 300.000 forint pénzbüntetésre is ítélte, egyben rendelkezett a pénzbüntetés részben vagy egészben történő meg nem fizetése esetén követendő átváltoztatási eljárásról is a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával. Figyelemmel arra, hogy Terhelt1 I. r. vádlott tekintetében a bíróság a pénzbüntetést felfüggesztett szabadságvesztés mellett szabta ki, és amennyiben a szabadságvesztés végrehajtására sor kerülne, úgy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozatára a szabadságvesztés fokozata irányadó.

[28] Terhelt2 II. r. vádlott esetében azonban valóban nem volt helye a pénzbüntetés kiszabásának. Helyesen mutatott rá a fellebbviteli főügyészség, hogy a II. r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt az előkészítő ülésen beismerte és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az ügyész által bejelentett ügynevezett mértékes indítvány a pénzbüntetés kiszabását nem szorgalmazta, ezért erre már a másodfokú eljárás keretében sem volt lehetőség a II. r. vádlottal szemben

[29] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat fegyházbüntetésre ítélte, amelynek alapjául a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontját hívta fel. E törvényi hely szerint a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata fegyház, ha a három évi vagy ennél hosszabb tartamú szabadságvesztést többek között kábítószer-kereskedelem miatt szabták ki. Az I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének mértéke nem ad alapot a fegyház fokozatú büntetés alkalmazására, ezért az ítéltábla Terhelt1 I. r. vádlott szabadságvesztésének végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja értelmében.

[30] Az ítéltábla a nyilvános ülésen elhangzottak alapján rögzítette Terhelt2 II. r. vádlott jelenleg érvényes tartózkodási helyét.

[31] A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek értelmében a törvényszék ítéletét a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta a Btk. 606. § (1) bekezdése alapján, míg az elsőfokú bíróság ítéletének törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdésének felhívásával helybenhagyta.

Budapest, 2022. október 6.

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Németh Nándor s.k. előadó bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.64/2021/29. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.90/2022/9. számú ítéletében írt változtatással Terhelt1 I. rendű, valamint Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében 2022. év október hó 6. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. év október hó 6. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.

a tanács elnöke